

Spanski og portugísisk fiskamarknaðurinn

Færoyiski sendifulltrúin í Meðalhavslöndunum, Tryggvi Johansen, greiðir í dag frá spanska og portugísiska fiskamarknaðinum, og er hetta seinasta frágreiðingin um fiskamarknaðarnar í Meðalhavslöndunum á hesum sinni

Portugal

Sum væntað kom portugísisk marknaðurinn at vera fyrri hórðum trýsti orsakað av ovurstóru nøgdunum av norsku fiski, sum fyrri stóran part bert vóru egnaðar til henda marknað. Tað er soleiðis neyvan ov nógv sagt, at portugísisk marknaðurin fyrri tíðina er yvirfylltur — á goymslu vóru fyrri mánaða síðani umleið 15.000 tons av virkaðum (mest innfluttum) klippfiski og útvið 10.000 tons av fiski undir virking (mest frá egnari veiðu). Hesar nøgdir tilsamans við tí ið kemur heim

til ársskiftið svara til nýtsluna fram til várs. Og marknaðurin er alsamt útsettur fyrri trýsti. Tað er soleiðis ikki bert Spania, ið vil sleppa frammat, men eisini Frakland, ið hevur keypt 10.000 tons úr Noregi og enn liggur við meginpartinum av hesi nøgd. Endiliga hava norðmenn sjálvir ávisar nøgdir, sum samráðst verður um við Portugal, tó onki loyvi er givið enn og verður tað neyvan heldur fyrr enn aftaná jóla.

Undir slíkum umstøðum er tað ikki at undrast yvir, at eisini prisirnir eru í vanda. Bæði Bæði Spania og Frakland hava

soleiðis tilboðið til ógvuliga lágar prisir og millum innflytararnir er eisini kapping um at sleppa av við fiskin, og hetta er fært viðari til fylgjandi lið. Hámarksprisirnir uppi ávíkavist Esc 43, 40 og 36, ið settir vórðu í vár, verða soleiðis fyrri tíðina undirboðin í smá-solu. Stóðan verður eftir øllum at døma hin sama nógvur mánaðar fram, tó nakað lagað eftir veiðuni. Tað er tí ikki lögð at tað við teimum prisum vit krevja ikki er møgulegt at gera seg galdandi á hesum marknaði. Aheitan er gjørd um undantaksloyni at selja færoyska fiskin til hægri prisir, av tí at hann á portugísiska marknaðinum er í serklassa og ein avmarkað nøgd tí óivað kann verða seld fyrri ein betri pris, men slík loyni eru higartil ikki givin — av prinsipiellum orsökum, sum sagt verður. Fyrsta lastin av garnað fiski er soleiðis seld til Fraklands fyrri prisir, ið ikki liggja langt undir teimum vit fáa aðrastaðni fyr línu- og trólarafisk og 8—10 pst. yvir teimum, vit í løtuni kundu fingið í Portugal. Er tí áhugi í

Fraklandi at keypa meira, verður onki til portugísiska marknaðan hetta og til várs.

Saltfiskaveiðan hevur í ár verið nakað hin sama sum í fjør, við tað at fleiri og gjøgn-umgangandi meira effektiv skip — harimillum ein stórtrolari — hava verið á veiðu. Meðalveiðan fyrri skipið hevur soleiðis hóast hetta verið minni. Serliga eru tað garnaðskipini, sum ikki hava veitt so væl sum í fjør, meðan veiðan hjá linuskipunum hevur verið frægari. — Enn ein stórtrolari, mest roknaður til saltfisk, er farin á veiðu nú í heyst.

Útlitið næstu mánaðarnar

Tá sæð verður burtur frá Portugal kann stórt sæð sigast, at stóðan á saltfiskamarknaðinum er normal fyrri sovið sum eftirspurningurin ser út til at hava stabiliserað seg aftur á hægri prisstignum aftaná ein baksláttur seinasta ár, tó við heldur smærri nøgdum. Prisurin á ymsu marknaðinum er eisini ógvu-

liga javnur. Men tað má eisini verður dentur lagdur á, at marknaðurin við núverandi nøgdar-prissambandi verður fullt optimalt nýttutáður, soleiðis at tað ikki skulu stórar broytingar í primum/nøgdu til áðrenn javnvágin og harvið úrtøkan verður rakt. Og hinvegin mugu prisirnir sigast vera somikið góðir, at teir tryggja eina brúkliga úrtøku til teirra, ið hava veitt bert hampuliga væl.

Tað verður frá fleiri síðum við spenningi sæð fram til hvussu veiðan fyrstu mánaðarnar av 1973 fer at taka seg upp sum heild. Og sum tað altið er tað Noreg, ið eyguni mest eru vund móti. Spádómurin hjá fiskifrøðingunum gongur út uppá at stovnurin av gýttingarfiski í Norðurnoregi er minni enn seinasta ár, men yvirfyrir hesum stendur ein munandi stórri luttøka í fiskiskapinum, eftir hvat sagt verður. Skuldi tað hent, at nøgdin komandi verða líka stórar sum í ár, er ikki ringt at fyrstilla

Framhald á 7. síðu (1)

Ein fullkomin brotsgerð

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

4. PARTUR

— Hvussu kunnu tygum greiða frá, ta orðini á pappirinum eru skrivað á eini maskinu av merkinum Corona? spurdi lögreglan.

Nathan Leopold var júst í somu støðu, sum tá lögreglumenntin spurdu hann um brillurnar á sinni.

Bævið til harra Franks varð skrivað á maskinu av merkinum Corona. Bústaður Franks á brævbjálvanum varð harimóti skrivaður við hond.

Ein skriviserfrøðingur í USA, John Tyrell, kom upp í leikin og skuldi kanna tveir setningar, teir ákærdu høvdu skrivað.

Richard Loeb var framvegis bebbæddur, meðan Nathan Leopold tókst vera meiri sinniligur. Aftaná at teir báðir høvdu skrivað hvør sín setning, kannaði Tyrell teir.

Tað var skjótt, at hann kom eftir, at Nathan Leopold hevði skrivað *ietaná brævbjálvan*, sum Franks hevði móttikið 23. maí á morni.

Higartil hevði lögreglan farið meiri varisliga fram undir avhoyringunum, men aftaná at fyrsta prógvioð varð fingið til vegs, varð farið harðligrari fram móti teim ákærdu. Leopold og

Loeb vórðu beindir í hvør sitt rúm og vórðu avhoyrdir. Lögreglan setti beinleiðis spurningar og kravdi at fáa teir svaraðar beinanvegin.

Og avhoyringarnar vardu ikki bert í triggjar tímar, men ein heilan dag.

Sunnudagin, tann 1. juni á morni kundi Richard Loeb ikki bara ser og segði:

— Tað vóru Nathan og eg sum rændu Robert Franks.

Eg, eg koyrdi bilin ... eg hevði ongantíð nakað beinleiðis samband við Robert.

Eftir at Nathan Leopold hevði hoyrt, at Richard hevði sagt teir báðar vera sekar, gjørdist hann frá ser sjálvum og leikaði í.

Lögreglan gjørdist reitiliga bilin av framferð Nathans, aftaná at Richard hevði viðgengið teir báðar at vera sekar. Leopold rópti ókvæmisroð eftir lögregluni, og onki kundi forða honum í hesum. Umsiðir gjørdist hann meiri sinniligur.

— Eg havi lutikið í ráni-num av Robert Franks, men tað var Richard, sum myrði drongin. Eg koyrdi bilin.

Nakrar tímar eftir, greiddu ránsmenninir báðir frá hend-ingini í samband við ránið.

Framvegis verður talað um

Leopold-Loeb-málið, sum tað varð kallað í Chicago.

Men tað, sum fólk undrað seg mest yvir tá, og fyrri ein part enn, er, hvi hesir báðir ránsmenninir skuldu myrða Robert Franks. Tað er líkt til, at teir báðir ránsmenninir skuldu myrða, men heldur tað, at teir báðir vildu hava okkurt serstakt at henda. Teir vóru móðir av øllum. Onki tókst teimum spennandi.

Frágreiðingin um brotsgerðina, Nathan Leopold og Richard Loeb framdu, er henda:

Richard og Nathan høvdu havt drúga tíð um at leggja ætlanina tilrættis. Men avgjørt varð, at tann, ið teir skuldu myrða, skuldi verða tikin av tilvilt.

Hesir báðir ríkmannasynirnir vildu fremja ta fullkomnu brotsgerðina, og líkt varð til í fyrstuni, at hetta fór at eydnast teimum. Um so var, at Nathan Leopold hevði ikki mist brillurnar og arbeidsmaðurin hevði ikki boðað lögregluni frá teimum, hevði morðið á Robert Franks útann iva framvegis verið ein óloyst gáta hjá lögregluni í Chicago.

Ætlanirnar hjá hesum báðum vóru nógvur, men vóru teir at enda vorðin samdir um at ræna og myrða — alt í sama víðfangi.

Í fyrstu atløgu fingur teir ser eina kekk-konto í einum banka í Chicago, men við fólkskum navni. Nathan kallaði seg Morton Ballard, meðan Richard broytti navn sitt til Louis Mason.

Orsøkin til hesar navna-broytingar var tann, at peningurin, ið var uppið tilsamans 10.000 dollarar, skuldi verða settur á hesa konto.

Nathan helt nógv av navnum Morton Ballard, og hann skrivaði bræv til sín sjálvs við hesum navni, á ymsum gist-ingarhúsum, har hann hevði tilhald. Tá ránið skuldi fara fram, vórðu teir noyddir at nýta ein bil, sum lögreglan skuldi ikki fáa hendur á, um hon fekk frænir av onkrum.

Tá fekk Nathan eina avtalu í lag við eina fyrirtøku, ið leigaði bilar.

Áðrenn Nathan avgjórði at hava eina konto í hesi fyrirtøku, leigaði hann bilar sera ofta.

Men hin mest trupli spurningurin at fáa greiði á, var loysipeningurin. Ikki tí, teir høvdu ikki pening fyrri neyðini, men eitt loysigjald mátti sjálvandi verða ásett, um teir ætlaðu at fremja ta fullkomnu brotsgerðina. Brotsmenninir

skuldu eisini nýta eina skrivimaskinu — undir ongum umstøðum egnu maskinur teirra.

Nathan hevði áður stolið eina skrivimaskinu av merkinum Corona, og hóttað brævið, sum varð skrivað við hesi maskinu, varð sett saman, áðrenn ætlanin um at myrða nakran ávisan persón, var tiki-in!!!

Bústaðurin á brævbjálvanum varð harimóti skrivaður, aftaná at morðið varð frammat. Aftaná morðið varð frammat, beindi Nathan Corona-skrivimaskinuna burtur.

Nathan hevði, sum áður sagt, nýtt eina skrivimaskinu, meðan hann las við lerdá háskúlan í býnum, og hesum greiddi hann frá, tá lögreglan spurdi hann.

Ætlanin hjá hesum báðum, varð væl lögð tilrættis, og klokkiðir o. a. vórðu gjølla kannað, áðrenn ætlanin varð sett í verk.

Men orsøkað av, at líkið av Robert Franks varð funnið, áðrenn loysipeningurin varð útgoldin, gjørdi ætlanin flokjalig, og teir vórðu avdúkaðir.

Hevði hetta ikki verið, skuldi tann fullkomna brotsgerðin verið frammat á henda hátt.

(Framhald)